PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2019/2213

ze dne 20. prosince 2019,

kterým se stanoví praktická a provozní opatření pro fungování elektronické databáze zřízené podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394, pokud jde o určitá sdělení podle uvedeného nařízení

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004 ([1]), a zejména na čl. 35 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (EU) 2017/2394 obsahuje ustanovení o spolupráci mezi příslušnými orgány, které byly členskými státy určeny jako orgány příslušné pro vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů. Mezi ustanovení obsažená v uvedeném nařízení patří ustanovení o mechanismu vzájemné pomoci, ustanovení o koordinovaných postupech a ustanovení týkající se vydávání varování v případě podezření na protiprávní jednání porušující tyto právní předpisy. Členské státy a Komise jsou rovněž oprávněny svěřit pravomoc vydávat varování jiným subjektům (taková varování se označují jako „externí varování“).

(2) Podle článku 35 nařízení (EU) 2017/2394 má Komise zřídit a vést elektronickou databázi pro veškerou komunikaci mezi příslušnými orgány, ústředními styčnými úřady a Komisí podle uvedeného nařízení. Příslušné orgány, ústřední styčné úřady a Komise mají mít do této databáze přímý přístup. Článek 35 uvedeného nařízení rovněž vyžaduje, aby v téže databázi byly ukládány a zpracovávány i informace poskytnuté subjekty vydávajícími externí varování, avšak tyto subjekty nemají mít do databáze přístup. Dále v případě, že by byl vyzván Evropský orgán pro bankovnictví, aby podle čl. 23 odst. 3 uvedeného nařízení zastával úlohu pozorovatele, musel by mít přístup do elektronické databáze za tímto omezeným účelem, aby mohl sledovat příslušná sdělení.

(3) Při provádění ustanovení o správní spolupráci uvedených v článcích 11 až 23 (mechanismus vzájemné pomoci a koordinované postupy) a článcích 26, 27 a 28 (varování, externí varování a výměna dalších informací relevantních pro odhalování protiprávních jednání) nařízení (EU) 2017/2394 by mohl být účinným nástrojem vícejazyčný systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ([2]). Bylo tedy přijato prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/2212 ([3]), aby se tato ustanovení o správní spolupráci stala předmětem pilotního projektu podle článku 4 nařízení (EU) č. 1024/2012. Je proto vhodné určit systém IMI jako systém, jenž má být používán s cílem poskytnout elektronickou databázi pro sdělení prováděná podle zmíněných ustanovení.

([1]) Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 1.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

([3]) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/2212 ze dne 20. prosince 2019 o pilotním projektu k provedení určitých ustanovení o správní spolupráci stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (viz strana 159 v tomto čísle Úředního věstníku).

(4) Systém IMI by neměl být používán pro žádnou jinou komunikaci mezi příslušnými orgány, ústředními styčnými úřady a Komisí podle nařízení (EU) 2017/2394 (například by neměl být používán pro komunikaci týkající se společných kontrolních akcí (tzv. sweepů) podle článku 29 uvedeného nařízení), neboť veškerou ostatní komunikaci lze provádět účinněji za použití jiných technických prostředků.

(5) Aby se snížila administrativní zátěž a zamezilo se zbytečné duplicitě, měla by se registrace příslušných orgánů členského státu, ústředního styčného úřadu a subjektů vydávajících externí varování v systému IMI považovat za sdělení informací, které musí členský stát sdělit Komisi podle čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) uvedeného nařízení. Tím není dotčena povinnost členských států sdělit Komisi totožnost a kontaktní údaje svých určených subjektů nebo oznámit jakékoli následné změny těchto informací.

(6) Článek 34 nařízení (EU) 2017/2394 umožňuje příslušným orgánům použít jako důkazy veškeré informace, dokumenty, zjištění, prohlášení, ověřené kopie nebo zprávy, které jim byly sděleny podle uvedeného nařízení, stejným způsobem jako obdobné dokumenty získané v jejich vlastním členském státě. Za tímto účelem by příslušné orgány, ústřední styčné úřady a Komise měly mít možnost automaticky získávat z elektronické databáze digitálně ověřený výpis sdělení, která se jich týkají.

(7) Podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2394 mají být žádosti o vzájemnou pomoc zasílány ústřednímu styčnému úřadu členského státu, přičemž tento úřad je potom odpovědný za postoupení těchto žádostí vhodnému příslušnému orgánu daného členského státu. Pro varování a jiné informace zasílané podle článků 26, 27 a 28 uvedeného nařízení žádné takové koordinační pravidlo neexistuje. Aby bylo tedy zajištěno, že varování a jiné informace zasílané podle uvedených článků budou zpřístupněny pouze těm příslušným orgánům členského státu, jichž se dané protiprávní jednání týká nebo může týkat, měly by být členské státy povinny přidělit svému ústřednímu styčnému úřadu nebo alespoň jednomu ze svých příslušných orgánů úkol přijímat příchozí sdělení zaslaná podle uvedených článků a poté je přidělovat vhodným příslušným orgánům daného členského státu. Tento úkol není nutné uplatňovat na příchozí sdělení zaslaná podle článků 15 až 23 nařízení (EU) 2017/2394, jelikož koordinované postupy jsou v každém případě zahajovány pouze na základě varování vydaných podle článku 26 uvedeného nařízení.

(8) Článek 33 nařízení (EU) 2017/2394 stanoví pravidla týkající se používání a zveřejňování informací sdělených při uplatňování uvedeného nařízení a pravidla týkající se profesního a obchodního tajemství. Elektronická databáze by měla mít funkci umožňující příslušným orgánům, ústředním styčným úřadům, subjektům vydávajícím externí varování a Komisi označit, zda informace, které poskytují, mají být k dispozici pro sdělování informací podle odstavce 3 uvedeného článku bez potřeby dalších konzultací.

(9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 38 odst. 1 nařízení (EU) 2017/2394,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Elektronická databáze

1. Elektronická databáze, která má být zřízena a vedena v souladu s článkem 35 nařízení (EU) 2017/2394 (dále jen „elektronická databáze“), bude poskytnuta, pokud jde o sdělení podle článků 11 až 23, 26, 27 a 28 uvedeného nařízení, prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“) v souladu s prováděcím rozhodnutím (EU) 2019/2212.

2. Registrace příslušných orgánů členského státu, ústředního styčného úřadu a subjektů vydávajících externí varování podle čl. 27 odst. 1 nařízení (EU) 2017/2394 v systému IMI a aktualizace těchto registrací s cílem zohlednit všechny relevantní změny se považuje za sdělení informací, které musí členský stát sdělit Komisi podle čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) uvedeného nařízení, pokud jde o dané orgány, ústřední styčné úřady a subjekty.

3. Elektronická databáze musí obsahovat funkci nezbytnou k tomu, aby příslušné orgány, ústřední styčné úřady a Komise mohly pro účely článku 34 nařízení (EU) 2017/2394 získat digitálně certifikovaný výpis sdělení, na něž se vztahuje odstavec 1 tohoto článku a která se jich týkají.

Článek 2

Koordinace příchozích sdělení zaslaných podle článků 26, 27 a 28

Každý členský stát přidělí buď svému ústřednímu styčnému úřadu, nebo jednomu či více ze svých příslušných orgánů úkol přijímat příchozí sdělení zaslaná podle článků 26, 27 nebo 28 nařízení (EU) 2017/2394 a následně je bezodkladně postupovat příslušným orgánům daného členského státu, jichž se dané protiprávní jednání týká nebo může týkat.

Článek 3

Sdělování informací

Elektronická databáze musí mít funkci umožňující příslušným orgánům, ústředním styčným úřadům, Komisi a subjektům vydávajícím externí varování podle čl. 27 odst. 1 nebo 2 nařízení (EU) 2017/2394 označit, zda informace, které poskytují prostřednictvím elektronické databáze, mají být k dispozici pro sdělování informací pro účely povolené v čl. 33 odst. 3 písm. a) a b) uvedeného nařízení, aniž by bylo nutné je s nimi dále konzultovat podle uvedeného článku.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 17. ledna 2020.

V Bruselu dne 20. prosince 2019.

Za Komisi
Předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN